

Sygn. akt I NSP 149/21

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Sadowski

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie
o sygn. akt II S [...]

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i
Spraw Publicznych w dniu 14 września 2021 r.

- 1. pozostawia skargę bez rozpoznania,**
- 2. zwalnia skarżącego M. S. od opłaty oraz od wydatków
niniejszego postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Pismem z 20 lipca 2021 r. M. S. (dalej: skarżący) wystąpił do Sądu Najwyższego o stwierdzenie, że w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt II S [...], tj. w sprawie ze skargi wniesionej przez skarżącego na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w L. (V S [...]), doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania powyższej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Skarżący domagał się:

1. stwierdzenia przewlekłości postępowania w powyższej sprawie;
2. przyznania skarżącemu od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł tytułem odszkodowania;

3. wydania przez Sąd Najwyższy zalecenia Sądowi Okręgowemu w Radomiu podania skarżącemu wykazu sygnatur spraw, jakie ten wносił.

Żądania te skarżący powtórzył w piśmie z 10 sierpnia 2021 r., domagając się dodatkowo wydania przez Sąd Najwyższy zaleceń, o jakie skarżący wносił we wcześniejszych sprawach oraz poinformowanie go o publikacji orzeczeń Sądu Najwyższego („w tym w internecie. Czy są to wszystkie orzeczenia publikowane, czy wybrane”).

Postanowieniem z 30 czerwca 2021 r. (II S [...]) Sąd Apelacyjny w [...] umorzył postępowanie ze skargi M. S. na naruszenie prawa strony do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w L. pod sygn. akt V S [...]. W uzasadnieniu powyższego postanowienia wskazano, że Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z 26 maja 2021 r. (II S [...]) pozostawił bez rozpoznania skargę M. S. na przewlekłość postępowania w tej samej sprawie – jako niedopuszczalną z mocy ustawy. Sąd Apelacyjny w [...] uznał zatem, że wypowiedział się już w kwestii dopuszczalności złożenia skargi na przewlekłość w postępowaniu dotyczącym przewlekłości postępowania. Ponowne rozstrzygnięcie w tej samej materii byłoby zatem niedopuszczalne, z uwagi na fakt wystąpienia w sprawie negatywnej przesłanki procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Natomiast zgodnie z art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania wyłącznie w sprawach postępowań wymienionych enumeratywnie w powołanym przepisie. Zawiera on katalog zamknięty, którego zakres nie może zostać poszerzony o żadne dodatkowe kategorie postępowań. W zestawieniu tym nie uwzględniono postępowania ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Co za tym idzie, skarga na przewlekłość postępowania we wskazanym przypadku nie przysługuje i nie może być merytorycznie rozpoznana (podobnie np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 13 kwietnia 2018 r., KSP 14/18; z 24 maja 2019 r., I NSP 35/19; z 19 września 2019 r., I NSP 93/19). Na marginesie należy jedynie dodać, że skoro Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z 26 maja 2021 r. (II S [...]) pozostawił skargę M. S. bez rozpoznania (z uwagi na jej niedopuszczalność), w sprawie zainicjowanej kolejną skargą na przewlekłość tego samego postępowania zaistniała powaga rzeczy osądzonej i słuszne było umorzenie postępowania.

Co więcej, zgodnie z przepisem art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, wniesienie skargi na przewlekłość postępowania jest dopuszczalne wyłącznie w toku postępowania, którego ta skarga dotyczy. W przeciwnym razie musi być ona uznana za niedopuszczalną z mocy prawa. Powyższa sytuacja zaistniała w przypadku niniejszej skargi. Postępowanie w sprawie ze skargi wniesionej przez skarżącego na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. akt II S [...] zostało zakończone umorzeniem 30 czerwca 2021 r. Tymczasem skarżący wniósł skargę na przewlekłość powyższego postępowania dopiero 20 lipca 2021 r.

W związku z powyższym nie jest możliwe merytoryczne rozpoznanie niniejszej skargi. Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.

Odnosząc się do ostatnich żądań skarżącego, należy stwierdzić, że Sąd Najwyższy w ramach niniejszego postępowania nie jest kompetentny do wydania zalecenia podania skarżącemu wykazu sygnatur spraw, w których był on stroną postępowania. O sposobie rozpoznania wnoszonych skarg, skarżący był na

bieżąco informowany zgodnie z procedurą doręczeń. Nawet w sytuacji uznania skargi na przewlekłość postępowania za uzasadnioną, tego typu środek nie został przewidziany w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Wobec czego należy uznać, że nie podlega on rozpoznaniu.

Na podstawie art. 623 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, Sąd Najwyższy zwolnił skarżącego od opłaty oraz od wydatków niniejszego postępowania.